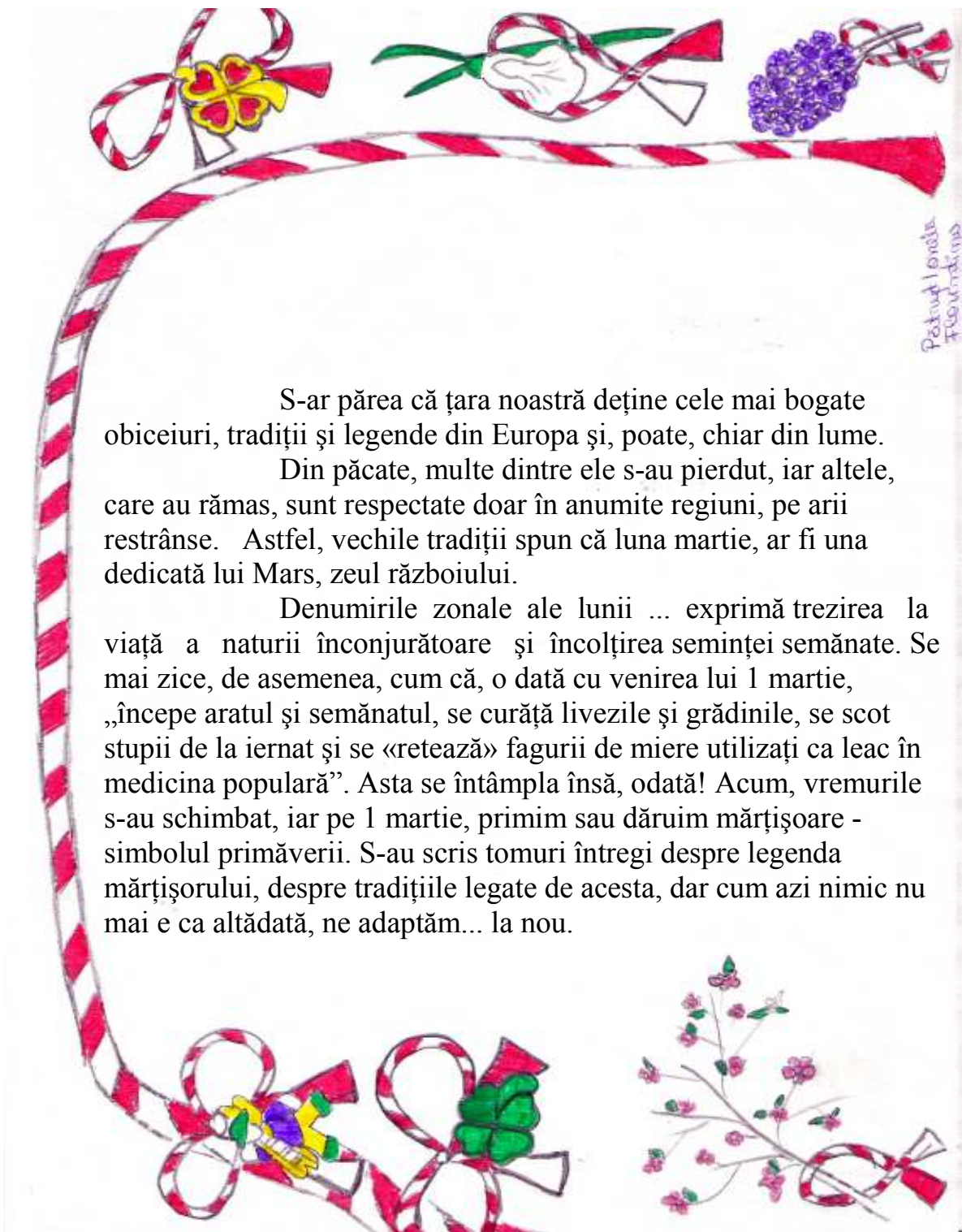

TRADIȚIILE LUNII MARTIE

*Au desenat și au povestit „legendele mărțișorului” - elevii clasei a VIII-a B, Școala 191, București și colegii lor de la Grupul Școlar Industrial „Petre Poni”.
Profesor coordonator: Eufrusina Badea*

S-ar părea că țara noastră deține cele mai bogate obiceiuri, tradiții și legende din Europa și, poate, chiar din lume.

Din păcate, multe dintre ele s-au pierdut, iar altele, care au rămas, sunt respectate doar în anumite regiuni, pe arii restrânse. Astfel, vechile tradiții spun că luna martie, ar fi una dedicată lui Mars, zeul războiului.

Denumirile zonale ale lunii ... exprimă trezirea la viață a naturii înconjurătoare și încolțirea seminței semănate. Se mai zice, de asemenea, cum că, o dată cu venirea lui 1 martie, „începe aratul și semănatul, se curăță livezile și grădinile, se scot stupii de la iernat și se «retează» fagurii de miere utilizați ca leac în medicina populară”. Asta se întâmplă însă, odată! Acum, vremurile s-au schimbat, iar pe 1 martie, primim sau dăruim mărțișoare - simbolul primăverii. S-au scris tomuri întregi despre legenda mărțișorului, despre tradițiile legate de acesta, dar cum azi nimic nu mai e ca altădată, ne adaptăm... la nou.

1 Martie

Se spune despre măștișor că ar reprezenta „funia zilelor, a săptămânilor și lunilor anului, adunată într-un șnur bicolor, simbolizând iarna și vara, și toarsă de Baba Dochia în timp ce urca cu oile la munte. La sfârșitul secolului XIX, măștișorul era primit de copii, fete și băieți, fără deosebire, de la părinți, în dimineața zilei de 1 martie, înainte de răsăritul soarelui. De el se agăța o monedă de argint și, uneori, de aur, se purta legat la mână, uneori prins în piept sau la gât. Se credea că purtătorii măștișorului nu vor fi pârliti de soare pe timpul verii, că vor fi sănătoși și frumoși ca florile, plăcuți și drăgăstoși, bogăți și norocoși, feriți de boli și de deochi”.

Altă legendă a măștișorului este legată de o eclipsă de soare, din vremea ocupației romane din Dacia. Se spune că atunci un zmeu ar fi furat Soarele, iar un tânăr a plecat după el să recupereze astrul. După un drum lung, ce a ținut trei anotimpuri - vara, toamna și iarna -, băiatul găsește ascunzătoarea zmeului și se luptă cu acesta. Flăcăul învinge namila dar, din păcate, moare și el, roșul sângelui scurgându-se pe albul zăpezii.

De atunci, în amintirea băiatului care s-a sacrificat readucând Soarele pe cer, băieții oferă fetelor șnurul roșu-alb. Roșul, ce amintește de culoarea sângelui voinicului, înseamnă dragoste pentru tot ce este frumos, iar albul simbolizează vigoarea și puritatea ghiocelului. Măștișorul -, acest prim și unic simbol al primăverii, ce marchează prima săptămână a lunii martie -, e oferit în dar, de 1 martie, celor dragi.

Patruș Ionela
Florașina cl. 10 a

O altă tradiție, legată de primele 9 zile de primăvară, a fost dedicată așa-numitelor "Babe". Revenind la Baba Dochia, legenda amintește de faptul că atunci când își lepăda cojoacele, unul după altul, urcând pe munte, prin răutatea ei, „provoca fenomene meteorologice din cele mai felurite. Fiecare om își alege una din cele nouă zile. în mod firesc, dacă este cald și senin, așa va arăta pentru cel în cauză anul în curs” dar, dacă dimpotrivă, „ai ales o zi care se dovedește a fi urâtă și friguroasă, tragi consecințele”.

Legendă sau adevăr, nimeni nu știe, dar o sămânță de adevăr tot există.

Petruț Ionela
Februariu

1 MARTIE

Mărtisorul

Conform descoperirilor arheologice și literaturii de specialitate, Mărtisorul este o sărbătoare moștenită de la traci, care celebrează venirea primăverii. Mărtisorare albe și roșii, din lut, au fost găsite în situri arheologice din România. Roșul simbolizează vitalitatea și feminitatea, iar albul, linpezimea și neascultarea.

În trecut, femeile făceau șnururi răsucind fire albe și roșii de lână, burețac sau amica. Firul se lega la gâtul sau la mână copiilor de 1 martie, iar în unele locuri din țară, purtau mărtisor fetele tinere și nevestele. Bogații atârnavă de șnur o monedă de aur sau de argint.

În unele zone, purtau mărtisor lați membrii familiei, ba mai mult decât atât: se puneau câte un șnuruleț cu fir roșu și albe și la animalele sau obiectele din gospodărie: la porc, de cornele vacii, la cloșcă, la cuscă, la ciuitura fântânii, la dorulă, existând credința că acesta protejează gospodăria prin cercuri magice.

Se credea că șnurul mărtisorului aduce noroc și sănătate. Acesta era dat jos după 1, 3 sau 12 zile, când înflorau vișinii sau când saseau berzele.

După ce se termină sărbătoarea Mărtisorului, copiii atârnavă șnurul de ramurile unui măr, legându-l în acest fel de stăruință de cel al copacului; se spunea că așa cum îi merge uruia și mergea și celui alt.

Trăirile să dispară moda firilor de lână împletite, la sat
a pătruns obiceiul măștișorului din mătase, făcut de fetele de
măritat pentru feciori.

Tebea Mihaela.
Sc. Nr. 131, cl. a VII-a B

De „Mărtisor” la țară, toate gospodinele deschid ușile și ferestrele, ca să intre aerul de primăvară.

Leagă fiecare gram din lăsață cu fir roșu, ca să facă poame multe.

Dacă ninge de „Mărtisor”, se adună neașa din putini și se ține tot anul pentru spălat. Fereste de hali și asigură frumusețe femeilor.

Se pune un mărtisor pe un trandafir pentru ca fată să dezină rumenă ca o floare

Fetele pun mărtisorul pe un mărășel înflorit, rostind următorul decăntec: „Îmi dau șosala de pe mine și iau floarea de la tine”.

Ene Florin Tudor
clasa a VIII-a B
Secolul II. 191
București

Draga mea mamă,

Fiecare început de primăvară aduce cu el bucuria trezirii la viață a întregii naturi, dar și sentimentul unic al născut, fiecare din noi, pentru ființa ce ne-a adus pe lume: mama. Un cuvânt simplu, dar încărcat de dragoste și scurte.

Când spun „mama”, mă gândesc la zâmbul bună ce mă veghează zi și noapte. Tu ești pentru mine o stea ce strălucește și mă veghează mereu. Ochii tăi sunt ca florile pătrunse de razele soarelui, iar glasul duios cu care mă vorbești este un dar pe care numai tu mi-l poți oferi în fiecare clipă. Bunătatea ce mă încântă este de neprețuit, iar firea ta blândă și calmă mă încălzește de fiecare dată.

Pe zi ce trece îmi dau seama că dragostea ta pentru mine este nemărginită.

Mamă, tu ești ființa cea mai dragă de pe pământ. Pentru tine, aprecierea și respectul meu sunt nemărginite. De aceea, mamă, în fiecare clipă, aș vrea să-ți strig cât de mult te iubesc!

Cristina Oprea
Clasa a X-a E
Grup Școlar "Pete Poni"
Prof. Eufrosina Badea